

Sefirat HaOmer

By Yehuda Shurpin

Question:

I have been doing a lot of research on when to begin counting the Omer.

I have noticed there are two schools of thought here:

- 1) According to the Jewish tradition, the counting of the Omer should begin after the first day of Passover.
- 2) In the opinion of the (basically no longer extant) Karaites, the counting of the Omer should begin after the first Sabbath during Passover.

The verse (Leviticus 23:15) seems to refer to the Sabbath: "And you shall count for yourselves, from the morrow of *the rest day* . . ."

Since the verse clearly says "the rest day," can you explain why the traditional Jewish view is to start the counting the Omer after the first day of Passover?

Answer:

Intro to Jewish Traditions

When G-d gave the Jewish nation the Torah on Mount Sinai, it was given together with the Oral Torah. The Oral Torah comprises traditions and extrapolations based on the inscribed Torah, the Bible.

The traditions of the Oral Torah were passed down from generation to generation, from Moses to Joshua, and from there down to the leaders and sages of each generation.¹

The Bible itself (Deuteronomy 17:10–11) commands us to keep the Oral Torah:

You shall do according to the word they tell you, from the place the L-rd will choose, and you shall observe to do according to all they instruct you. According to the law they instruct you and according to the judgment they say to you, you shall do; you shall not diverge from the word they tell you, either right or left.

I am sure you have seen for yourself when learning the Bible that there are certain verses where there is no way of knowing what it refers to by just looking at the verse—for example, the commandment to circumcise oneself, or to put *tefillin* on the hand and head, or to take the Four Species on the Jewish holiday of Sukkot.

There is no way of knowing from the text alone what exactly we are supposed to cut when we make a circumcision, nor is there any way to really know how to put on *tefillin*, or even what it is. The same holds true for almost all other commandments. More details are given in the Written Torah for some commandments than for others, but at the end of the day, there is a glaring lack of details and information.

Sefirat HaOmer

Door Yehuda Shurpin

Vraag:

Ik heb veel onderzoek gedaan over wanneer moet begonnen worden met het tellen van de Omer.

Ik heb gemerkt dat er hierover twee denkrichtingen zijn:

- 1) Volgens de joodse traditie, moet het tellen van de Omer beginnen na de eerste dag van Pesach.
- 2) Naar het oordeel van de (in principe niet meer bestaande) Karaiten, moet het tellen van de Omer tijdens Pesach na de eerste sabbat beginnen.

Het vers (Leviticus 23:15) lijkt naar de sabbat te verwijzen: "En gij zult voor jezelf tellen, vanaf de dag na de rustdag. . ."

Omdat het vers duidelijk "de rustdag" zegt, kunt u uitleggen waarom de traditionele Joodse visie is om te beginnen met het tellen van de Omer na de eerste dag van Pesach?

Antwoord:

Inleiding tot de joodse tradities

Toen G-d het Joodse volk de Tora op de berg Sinai gaf, werd die samen met de Mondelinge Tora gegeven. De Mondelinge Tora bestaat uit tradities en extrapolaties op basis van de opgeschreven Thora, de Bijbel.

De tradities van de Mondelinge Tora werden van generatie op generatie doorgegeven, van Mozes aan Jozua, en van daar tot aan de leiders en wijzen van elk generatie.¹

De Bijbel zelf (Deuteronomium 17:10-11) gebiedt ons om de mondelinge Torah te houden:

Gij zult doen naar het woord dat ze u vertellen, van de plaats die de H-r zal kiezen, en gij zult er op letten te doen naar alles wat ze u instrueren. Volgens de wet waarnaar zij u instrueren en volgens het oordeel dat zij tot u spreken, zult gij doen; gij zult niet afwijken van het woord dat zij u vertellen, hetzij rechts hetzij links.

Ik weet zeker dat je bij het leren van de Bijbel zelf hebt gezien dat er bepaalde verzen zijn waarvan het onmogelijkheid is te weten waar het naar verwijst door alleen maar naar het vers te kijken - bijvoorbeeld het gebod om zichzelf te besnijden, of om *tefillin* op de hand-en het hoofd aan te brengen, of om op de joodse feestdag van Soekot de Vier Soorten gewassen te nemen.

Er is geen enkele mogelijkheid om uit de tekst te weten komen wat we precies moeten snijden bij het uitvoeren van een besnijdenis; noch is er enige manier om echt te weten hoe je tefillien moet aandoen, of zelfs wat het is. Hetzelfde geldt voor bijna alle andere geboden. Voor sommige geboden worden meer details in de schriftelijke Tora gegeven dan voor anderen, maar aan het eind van de dag, is er een schrijnend gebrek aan details en informatie.

Imagine someone reading George Orwell's classic *Animal Farm* without knowing the context. One would think it's simply a strange fable about animals on a farm. Knowing the context, one realizes that it's about the Bolshevik revolution, and that each character represents a different political figure, and that each event represents a stage in the revolution.

This is where the Oral Torah comes in. It is an "owner's manual" and "companion guide" (so to speak) to the Torah. With it we can understand what the Torah means, and determine the details of the various commandments. Furthermore, we have rules of extrapolation so that we can determine the Torah's view on various issues that are not directly addressed.

While those who dismiss the Oral Torah may claim to be purists, in truth they are following neither the Written Torah nor the Oral Torah. For in the end, they only substitute explanations of their own for those of the Oral Torah.

We can see this inconsistency in the various customs of Karaite sects that have evolved over the ages; if they were truly only following one clear meaning, the customs would not change.

What Is the "Day of Rest" Here?

According to the Oral Torah, the Hebrew word for Sabbath, the "day of rest," refers to the holiday of Passover, which is also a day of physical rest.

The Talmud discusses² how there is no way to see the "day of rest" as referring to the Sabbath. Here is one of those proofs.

Let us examine the verse in its context (Leviticus 23:10-16):

Speak to the children of Israel and say to them: When you come to the Land which I am giving you, and you reap its harvest, you shall bring to the priest an *omer* of the beginning of your reaping. And he shall wave the *omer* before the L-rd so that it will be acceptable for you; the priest shall wave it on the day after the rest day. And on the day of your waving the *omer*, you shall offer up an unblemished lamb in its [first] year as a burnt offering to the L-rd . . . [The verse further discusses the *omer* offering, and then continues:] You shall not eat bread, or [flour made from] parched grain or fresh grain, until this very day, until you bring your G-d's sacrifice. [This is an] eternal statute throughout your generations, in all your dwelling places. *And you shall count for yourselves, from the morrow of the rest day, from the day you bring the omer as a wave offering, seven weeks; they shall be complete.* You shall count until the day after the seventh week, [namely,] the fiftieth day, [on which] you shall bring a new meal offering to the L-rd.

You will notice that one of the verses explicitly prohibits eating from the new grain until the day the *omer* sacrifice was brought. And the day³ after that is when we start counting the Omer.

Now, we find that the verse (Joshua 5:11) states explicitly, "And they ate of the grain of the land on the morrow of the [first day of] Passover, unleavened cakes and parched grain on this very day."

In this verse the prophet stresses that they ate from the new grain on the day *after* Passover, meaning that this is the day they brought the *omer* offering, which is what permits one to eat from the new grain.

Stel je voor dat iemand George Orwell's *Animal Farm* leest zonder kennis van de context. Men zou denken dat het gewoon een vreemde fabel over dieren op een boerderij is. De context kennende realiseert men zich dat het over de bolsjewistische revolutie gaat, en dat elk teken voor een andere politieke figuur staat, en dat elk evenement voor een fase in de revolutie staat.

Dit is waar de mondelinge Torah erbij komt. Het is (bij wijze van spreken) een "handleiding" en "begeleidende gids" bij de Thora. Daarmee kunnen we begrijpen wat de Thora betekent, en de details bepalen van de verschillende geboden. Verder hebben we regels van extrapolatie, zodat we de mening van de Thora kunnen bepalen over diverse onderwerpen die niet rechtstreeks genoemd worden.

Terwijl degenen die de mondelinge Torah afschepen beweren kunnen puristen te zijn; in waarheid volgen zij noch de Geschrevene Torah, noch de mondelinge Torah. Want uiteindelijk vervangen ze alleen verklaringen van de Mondelinge Tora door die van hun zelf.

We kunnen deze inconsistentie zien in de verschillende gewoonten van Karaitensekten, die door de eeuwen heen geëvolueerd zijn; als ze echt alleen één duidelijke betekenis navolgden, zouden de gewoonten niet veranderen.

Wat is de "Dag van de Rust" hier?

Volgens de mondelinge Torah, verwijst het Hebreeuwse woord voor Sabbat, de "dag van rust," naar de feestdag van Pascha, dat ook een dag van lichamelijke rust is.

De Talmud bespreekt² hoe het onmogelijk is de "dag van rust" te zien als een verwijzing naar de Sabbat. Hier is één van die bewijzen.

Laten we het vers in zijn context bekijken (Leviticus 23:10-16):

Spreek tot de Israëlieten en zeg tot hen: Wanneer u komt bij het Land dat Ik u geef, en u haalt de oogst binnen, moet je een *omer* van het begin van je oogsten naar de priester brengen. En hij zal de *omer* zwaaien vóór de H-r, zodat het aanvaardbaar voor u zal zijn; de priester zal die bewegen op de dag na de rustdag. En op de dag van uw *omer* zwaaien, zult gij een gaaf lam in z'n [eerste] jaar als brandoffer offeren aan de H-r. . . [Het vers bespreekt verder de *omer* offergave, en vervolgt dan:] Gij zult geen brood eten, of [meel gemaakt van] geroosterd graan of vers graan, tot op deze dag, totdat gij het offer van uw G-d brengt. [Dit is een] eeuwige inzetting voor uw geslachten, in al uw woonplaatsen. *En gij zult voor jezelf tellen, van de dag na de rustdag, vanaf de dag dat u de omer brengt als een beweegoffer, zeven weken; zij zullen volledig zijn.* Gij zult tellen tot de dag na de zevende week, [namelijk] de vijftigste dag, [waarop] gij een nieuw spijsoffer zult brengen naar de H-r.

U zult merken dat één van de verzen expliciet het eten van het nieuwe graan verbiedt tot de dag dat het *omeroffer* werd gebracht. En de dag³ daarna beginnen we met het tellen van de Omer.

Nu bemerken we dat het vers (Jozua 5:11) expliciet stelt: "En zij aten van het graan van het land op de dag volgend op de [eerste dag van] Pascha; ongezuurde broden en geroosterd graan op deze dag precies."

In dit vers benadrukt de profeet dat ze van het nieuwe graan aten op de dag *na* Pesach, wat betekent dat dit de dag is waarop zij het *omeroffer* brachten, dat is wat iemand toelaat van het nieuwe graan te eten.

If we were to simply presume that in that year Passover fell on the Sabbath (as some claim), why would Scripture connect their eating new grain to a factor (Passover) that is not intrinsically related, but merely coincidental? Rather, since the verse makes the matter of eating new grain dependent on "the day after Passover," it is clear that "the day after Passover" is the cause for permitting new grain to be eaten, and no attention is paid to the day of the week on which it falls. Therefore, that is the day that we start the count of the Omer.⁴

As for why the Torah specifically wrote the verse in a way that one might mistake its meaning, there is a fascinating teaching by the Lubavitcher Rebbe, Rabbi Menachem Mendel Schneerson, of righteous memory.

The crux of it is that when the Jews left Egypt, they were sunken in very low levels of spiritual impurity. Therefore they needed to be taken out "by G-d himself." They needed the greatest revelations of G-dliness so that they could emerge from these low levels.

Sabbath is the most elevated level of time; however, it is still confined and limited within time, the seven days of the week. When it says in the verse, "the *morrow* of the rest day," it is referring to levels beyond even the most elevated kind of time.

Today we count the 49 days of the Omer, and refine and elevate our passions and the spiritual makeup of our animal soul, which requires deep spiritual energy. This is made possible, like during the time of going out of Egypt, through intervention and empowerment from above. That is "the *morrow*," or levels beyond "the day of rest."⁵

See an extensive adaptation of this talk by the Chief Rabbi of Great Britain, Rabbi Lord Jonathan Sacks, *The Morrow of the Shabbat*.

Rabbi Yehuda Shurpin,

for Ask the Rabbi @ The Judaism Website

Als we alleen maar veronderstellen dat in dat jaar het Pascha op de sabbat viel (zoals sommigen beweren), waarom zou de Schrift hun eten van nieuw graan verbinden aan een iets (Pascha) welk er niet intrinsiek mee verband houdt, maar louter toevallig is? Daar het vers de kwestie van het eten van nieuw graan afhankelijk maakt van "de dag na Pesach," is het duidelijk dat "de dag na Pesach" de reden is voor het toestaan dat nieuw graan wordt gegeten, en aan de dag van de week waarop het valt wordt geen aandacht besteed. Daarom is dat de dag dat we het tellen van de Omer beginnen.⁴

Wat betreft de reden waarom de Tora het vers op een manier schreef zodat men de betekenis ervan zou kunnen verwarren, is er een fascinerende lering door de Lubavitcher Rebbe, Rabbijn Menachem Mendel Schneerson, over rechtschapen herinnering.

De kern ervan is dat toen de Joden Egypte verlieten, ze weggezak waren in een zeer laag niveau van spirituele onzuiverheid. Daarom moesten ze "door God zelf" worden uitgeleid. Ze hadden de grootste openbaringen van G-ddelijkheid nodig zodat ze uit deze lage niveaus konden herrijzen.

Sabbat is het meest verheven niveau van tijd; het is echter nog begrensd en in de tijd beperkt, de zeven dagen van de week. Als in het vers van "de dag na de rustdag" gesproken wordt, is het een verwijzing naar niveaus boven zelfs de meest verheven soort tijd.

Vandaag tellen we de 49 dagen van de Omer, en verfijnen en verheffen onze passies en de geestelijke make-up van onze dierlijke ziel, dat diepe spirituele energie vereist. Dit is mogelijk, net als ten tijde van het uitgaan uit Egypte, door tussenkomst en bekwaam making van boven af. Dat is "de dag van morgen," of niveaus hoger dan "de rustdag."⁵

Zie een uitgebreide bewerking van deze bespreking door de opperrabbijn van Groot-Brittannië, Rabbijn Lord Jonathan Sacks, *De Nieuwe dag van de Shabbat*.

Rabbijn Yehuda Shurpin,

Vraag voor de Rabbi @ Het jodendom Website

FOOTNOTES

1. See Ethics of Our Fathers 1:1, and the opening to Maimonides' Mishneh Torah.
2. Talmud, Menachot 65b.
3. In Judaism, the night would already be the next day.
4. See Mishneh Torah, Hil. Temidin u-Musafin 7:11.
5. Likkutei Sichot, vol. 1, pp. 265–270.

BY YEHUDA SHURPIN

Rabbi Yehuda Shurpin responds to questions for Chabad.org's Ask the Rabbi service.

© Copyright, all rights reserved. If you enjoyed this article, we encourage you to distribute it further, provided that you comply with Chabad.org's copyright policy.

Chabad.org is a division of the Chabad-Lubavitch Media Center ·

In everlasting memory of our founder, Rabbi Yosef Y. Kazen

© 1993-2014 Chabad-Lubavitch Media Center